

CĂTRE
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Sectia Contencios Administrativ complet de 3 judecatori
DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnatul Secu Cristian Adrian, (...), în contradictoriu cu
Comitetul Național de Situații de Urgență, cu sediul la Ministerul Afacerilor Interne - Piața Revoluției,
nr.1A, sector 1, București, mail: dsu@mai.gov.ro, fax: 021.313.71.55 prin reprezentant legal Florin Cîțu,
formulez

CERERE de CHEMARE în JUDECATĂ

Solicit instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună

1. constatarea inexistenței art.1 din Hotărârea CNSU nr. 40/2021 și a anexelor sale,
constatarea inexistenței Hotărârii CNSU nr. 28/2021 și a anexelor sale
2. în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus,
anularea art.1 din Hotărârea CNSU nr. 40/2021 și a anexelor sale
anularea Hotărârii CNSU nr. 28/2021 și a anexelor sale
3. publicarea Hotărârii judecătorești în Monitorul Oficial în cazul admiterii acțiunii în tot sau în parte
4. cu cheltuieli de judecată

pentru următoarele motive:

I) Competenta aparține Curtii de Apel Bucuresti, complet de 3 judecatori

Potrivit dispozițiilor art. 136/2020:

(1) Carantina pentru persoanele care sosesc în România din zone cu risc epidemiologic ridicat sau pentru persoanele care au intrat în contact direct cu persoanele infectate, în situațiile de risc epidemiologic prevăzute la art. 6, se dispune prin hotărâre a Comitetului Național pentru Situații de Urgență, la propunerea Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României și se pune în aplicare prin ordine ale ministrului sănătății și ale unităților din subordine.

(3) Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență este act administrativ și poate fi atacată în condițiile prezentei legi.

Coroborând cele două dispoziții legal citate, putem desprinde faptul că Hotărârile CNSU se atacă în condițiile legii nr. 136/2020.

Potrivit art. 15 alin. (4) **Toate actele administrative cu caracter normativ privind instituirea, modificarea sau încetarea măsurilor din prezenta lege pot fi atacate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim la instanța competentă, cu acțiune în anulare la instanța de judecată competentă**, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 5 zile de la publicarea actului administrativ în Monitorul Oficial al României sau de la data luării la cunoștință a conținutului actului în cazul nepublicării acestuia.

(10) Acțiunea în anulare este soluționată de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 15 zile de la data sesizării legale a instanței, în completuri formate din 3 judecători.

Totodată , Decizia nr. 3479/2021 dată de ICCJ s-a judecat în temeiul legii nr. 136/2020.

II. Motivul acțiunii

Întrucât anul acesta a fost un an de detenție în care am fost ținut în casă la ore târzii în noapte, deși nu era nimeni pe stradă, am luat amendă că n-am purtat masca cu strada goală, nu mi s-a permis nici să merg la o petrecere cu prietenii pentru că reuniunile au fost interzise, a trebuit să îmi încalc obligațiile de muncă și cele de școlaritate ca să apuc să mă duc la magazin până în ora 18.00 ca să-mi pot lua ceva de mâncare și să nu mor de foame, am acumulat foarte mult stres și kilograme, consider că merit să plec într-o bine meritată vacanță în străinătate.

Drept urmare, mi-aș dori să vizitez Marea Britanie ținând cont că este un oraș extraordinar , și în special aș dori să merg la Londra ca să vizitez stadionul Anfield , stadionul echipei mele favorite de fotbal , vreau să văd Big Benul, Palatul Buckingham și multe altele.

Întrucât Marea Britanie este pe lista roșie, asta înseamnă că la întoarcere urmează să fiu carantinat.

A fi carantinat înseamnă a fi se restrânge o serie de drepturi fundamentale, în special dreptul la libera circulație.

Întrucât nu vreau să fiu carantinat, deoarece ar fi absurd ca mai întâi să fiu carantinat și după să atac actele normative în baza cărora s-ar aplica măsura, am decis să promovez prezenta acțiune

Deși există Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3479/2021, unele instanțe refuză să o aplice.

Astfel în spațiu public a apărut o hotărâre dată doamnei Davholm Eva Adrienne , care a atacat decizia de carantinare în dosarul nr. 1428/102/2021, însă această acțiune i-a fost respinsă pe motivul că Hotărârile CNSU nr. 28/2021 și nr. 39/2021 nu au fost anulate.

Or, prin perpetuarea acestui tip de comportament în care instanțe inferioare rețin aplicabilitatea unor acte administrative care nu au intrat în vigoare, ignorând Decizii ale Înaltei Curți definitive și irevocabile , hotărâri judecătorești care constituie izvor de drept, mă văd nevoit să promovez această acțiune pentru a evita paguba iminentă a carantinării.

Menționez că anul trecut am călătorit în Germania, sens în care depun biletele de avion de anul trecut.

Nu în ultimul rând o să mă adresez pe cale separată să cer despăgubiri pentru că modul în care autoritățile guvernamentale înțeleg să mă trateze este de neconceput, eu plătesc taxe și impozite de mii de lei și plătesc și taxă de școlarizare pentru facultate și statul își bate joc de mine , eu efectiv muncesc ore în șir ca să plătesc contribuții statului , iar când vreau să plec în vacanță în străinătate și vreau să mă întorc acasă, chiar și cu test negativ sunt nevoit să stau în carantină 10 sau 14 zile în urma unui act nepublicat în Monitorul Oficial???? cum e posibil așa ceva???

Mai ales că în aprilie le-am și atras atenția printr-o plângere prealabilă că actele emise sunt ilegale dar ei au refuzat să publice de atunci și până în prezent

III. Data luării la cunostința a actelor normative

Am luat la cunostința de conținutul actelor normative de pe agerpres pe data de 19.

<https://www.agerpres.ro/social/2021/06/18/hotararea-cnsu-nr-40-din-17-iunie-text-integral--733560>

IV. Pe fond:

Motive de inexistență:

- 1) Hotărârile nu sunt publicate în monitorul oficial al României, partea I, sens în care invoc puterea de lucru judecat a Deciziei nr. 3479/2021

Prin Decizia nr. 3479/2021, publicată în Monitorul Oficial , partea I, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în esență următoarele:

- CNSU este asimilat unui organ al administrației publice centrale de specialitate, fiind format din membrii exclusiv aparținând unor astfel de organe centrale de specialitate
- Regimul publicării este cel prevăzut la art. 11 din legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.

- art. 72 alin.2) din Legea nr. 55/2020 este necorelat cu versiunea în vigoare a OUG nr. 21/2004, art. 72 alin.2) fiind modificat înainte de a interveni modificările legislative aduse prin OUG nr. 68/2020
- Normele derogatorii din Legea nr. 55/2020 nu sunt aplicabile actului emis în baza Legii nr. 136/2020

Potrivit art. 23 din legea nr. 554/2004,

Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

Fata de cele retinute de Inalta Curte de Casatie si Justitie ar fi de adaugat urmatoarele:

Camera Deputatilor a adoptat Proiectul de Lege - X nr. 251/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 la data de 13.05.2020

Art 42 din Oug nr. 21/2004 prevedea, la momentul adoptarii legii in forma propusa de Camera Deputatilor, urmatoarele:

Articolul 42 Declararea stării de alerta în cazul situațiilor de urgență la nivel național sau pe teritoriul mai multor județe se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar la nivel județean sau al municipiului București, în Monitorul Oficial al autorității administrativ-teritoriale respective.

Or, este evident ca legiuitorul in cuprinsul art. 72 alin.2), prin neaplicarea art. 42 oug nr. 21/2004, a dorit sa elimine paralelismul legislativ cu privire la declararea starii de alerta.

De altfel, toate derogarile din art 72 alin.2) sunt cu privire la articole , alineate sau litere ce privesc mecanismul starii de alerta, asa cum era el definit prin OuG nr.21/2004, inaintea modificarilor survenite prin OUG nr. 68/2020

Omisiunea legiuitorului de a corija prevederile Legii nr. 55/2020 pana la intrarea in vigoare a actului normativ (care a avut loc la data de 18.08.2020) astfel incat sa fie in concordanta cu OUG nr. 21/2004 , asa cum a fost ea modificata prin OUG nr. 68/2020(care a intrat in vigoare la data de 14.08.2020) , nu poate duce la concluzia ca Hotararile CNSU nu se mai publica in Monitorul Oficial al Romaniei.

De asemenea, Înalta Curte a anulat actul, fără a se pronunța asupra existenței sau inexistenței acestuia, deși în doctrină și jurisprudență, s-a conturat teoria actului inexistent.

În primul rând , trebuie specificat că o acțiune în constatarea inexistenței este admisibilă în virtutea art. 52 și art. 126 alin. 6) din Constituție.

Prin Decizia nr. 429/2019, pct 33, Curtea Constituțională a României a consacrat acțiunea în constatarea inexistenței unui act administrativ, reținând că ***în temeiul art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție autorul are la dispoziție calea unei acțiuni prin care poate să solicite oricând instanței judecătorești examinarea legalității unui act administrativ cu caracter normativ și constatarea inexistenței sale, astfel că accesul liber la justiție nu este restricționat în ceea ce privește contestarea legalității unor astfel de acte administrative.***

În al doilea rând, noțiunea de inexistență a actului administrativ nu se confundă cu inexistența materială a Hotărârii

Teoria actelor juridice inexistente a apărut în doctrina juridică franceză, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în legătură cu actele de stare civilă, în special cu cele de căsătorie ¹. În doctrina postbelică românească, s-a arătat că actele administrative inexistente, departe de a se bucura de o prezumție de legalitate, sunt lovite de vicii atât de vizibile, încât nimeni nu le poate atribui nici măcar un moment caracterul de acte juridice obligatorii ². În cazul actelor administrative inexistente nu mai operează prezumția de legalitate, **încălcarea legii fiind atât de evidentă încât oricine o poate sesiza** ³

Cu alte cuvinte, viciul ilegalității afectează în așa măsură actul, încât acesta este lipsit de prezumția de legalitate „*ab initio*”, **astfel încât se poate considera că actul nici nu a luat ființă**⁴

Prin urmare, nimeni nu poate fi obligat să se supună dispozițiilor cuprinse într-un astfel de act, mai mult, punerea în executare a actului inexistent de către organele administrației publice apare ca o cale de fapt (și nu de drept) care atrage răspunderea administrației publice, respectiv a funcționarilor pentru pagubele cauzate. Ca elemente esențiale în definirea noțiunii de inexistență, în doctrina actuală sunt identificate: caracterul excepțional al sancțiunii; înlăturarea prezumției de legalitate a actului administrativ poate fi juridică sau materială; oricine o poate sesiza și nu are caracter obligatoriu⁵

---

¹ V. Prisăcaru, Actele și faptele de drept administrativ, 2001, p. 94.

² T. Drăganu, Actele de drept administrativ, Editura Științifică, București, 1959, p.152

³ A. Iorgovan, Tratat de drept administrativ, vol. II, ed. 4, Editura All Beck, București, 2005, p.78

⁴ I. Santaj, Drept administrativ și știința administrației, vol. II, ediție parțial revizuită, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2008, p.193

⁵ A.R. Lazăr, Din nou despre inexistența actului administrativ, în „Revista de drept public”, 2007, nr. 4, p. 64.

În doctrina franceză, **actele inexistente sunt analizate la categoria actelor necreatoare de drept**, inexistența fiind calificată a fi „**mai gravă decât nulitatea absolută**”, iar în jurisprudența Consiliului de Stat, actul inexistent este calificat ca fiind „**actul cu efecte nule**” sau „**actul nul și neavenit**”⁶

Prin Sentința Civilă nr. 319/2012, Curtea de Apel Galați, a reținut următoarele:

Odată stabilit caracterul normativ al ordinelor nr.2406/04.07.2011 și nr.2407/04.07.2011 , Curtea apreciază că nepublicarea lor în Monitorul oficial al României atrage sancțiunea inexistenței și pe cale de consecință a inopozabilității aplicându-se prin analogie disp.art.100 alin. 1și art.108 alin.4 din Constituția României.

De altfel, viciul nepublicării fiind un viciu de legalitate externă, pledează pentru sancțiunea inexistenței.

Asigurarea salvagădării statului de drept instituit prin art.1 al Constituției României și drepturilor și libertăților cetățenilor constituie o problemă deosebită atunci când este vorba de activitatea organelor puterii executive, cum este cazul în speță.

Raportându-ne la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Petra împotriva României din 23 sept.1998) instanța reține că nepublicarea ordinelor în Monitorul Oficial nu corespunde exigenței de „accesibilitate”. De altfel, conform jurisprudenței constante a CEDO, noțiunea „prevăzut de lege” presupune nu doar o anume bază legală în dreptul intern dar și „calitatea legii” în cauză: astfel aceasta trebuie să fie accesibilă persoanei și previzibilă. De menționat că CEDO are în vedere legea în sens material (orice act normativ emis de autoritățile statului)nu în sens formal (act emis de Parlament) . Dincolo de aceste aspecte jurisprudențiale revenind la ideea de „stat de drept” și de „preeminență a dreptului” sintagma regăsită și în preambulul Convenției Europene a Drepturilor Omului, Curtea mai notează că sunt înfrânte principiile statului de drept în condițiile în care autoritățile etatice guvernează prin acte normative nepublicate în Monitorul Oficial. Perpetuarea și escaladarea acestei atitudini pune în pericol însăși fundamentul statului de drept.

Instanțele judecătorești sunt chemate să cenzureze exercițiul neregulat și incert al puterii executive și să vegheze ca drepturile și libertățile persoanelor să fie respectate asigurând guvernarea legilor nu a instituțiilor statale.

Nu trebuie omis și lipsit de eficiență „principiul legalității” actului administrativ , principiu fundamental al ramurii dreptului administrativ și care impune adoptarea oricărui act administrativ în limitele și cu procedura prevăzută de lege.

---

⁶ V. Vedinaș, Drept administrativ, ed. a VIII-a revăzută și actualizată, Editura Universul Juridic, București, 2014, p.118

Cum sancțiunea inexistenței atrage inopozabilitatea, efectele juridice ale ordinelor nr.2406/04.07.2011 și nr.2407/04.07.2011 nu îi pot fi opuse reclamantului

De asemenea, **Curtea de Apel București**, prin Sentința nr. 689/2014, a statuat că Ordinul nr. 1485/2013 emis de Ministerul Finanțelor Publice este un act administrativ normativ, fiind obligatorie publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinul nr. 1485/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României . **Astfel față de acest ordin operează sancțiunea inexistenței și a inopozabilității**, acesta neputând produce efecte juridice față de subscrișa sau față de orice altă societate comercială care a depus cerere pentru obținerea acordului de finanțare.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 3792 din 30 octombrie 2008 a reținut că actul normativ nepublicat este inexistent :

"Legea nr.24/2000 este clară sub acest aspect, stabilind pentru actele administrative normative publicarea în Monitorul Oficial al României (art.10 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă).

Niciun alt mod de aducere la cunoștința publicului a actelor administrative normative nu suplinește cerința impusă de ar.10 alin.(1) sus-menționat (de exemplu, publicarea pe site-ul autorității emitente) [notă: urmează a se aplica *mutatis mutandis* și în cauza dedusă judecății]

Sanctiunea nepublicării actului administrativ normativ este aceea a inexistenței actului astfel emis."

În fine, Curtea Constituțională, a stabilit prin Decizia nr. 429/2019 că **„sancțiunea inexistenței actului administrativ intervine atunci când acesta este lipsit de un element de fapt indispensabil conform naturii sale și că depunerea la dosarul cauzei, în materialitatea lor, a actelor nepublicate de către autoritatea interesată, obligație ce derivă din textul de lege criticat, are doar semnificația administrării unei probe, fără a putea fi considerată drept o cale legală de validare a unor acte normative”**

Motive de nulitate:

- 2) Nepublicarea în Monitorul Oficial, pentru motivele arătate mai sus, în cazul respingerii capătului de cerere privind inexistența
- 3) Ședințele CNSU în care au fost adoptate Hotărârile CNSU s-au desfășurat în lipsa reprezentantului Ministerului Public

Potrivit art. 3 alin.3) din HG nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului Național pentru situații speciale de urgență **Ministerul Public este reprezentat la ședințele Comitetului național în calitate de invitat permanent.**

4) Ședințele CNSU sunt fictive, ele nu au avut loc în mod real.

Pentru aceste motive, solicit admiterea acțiunii .

În drept, Legea nr. 136/2020 , art. 11 din Legea nr. 24/2000, Decizia CCR nr. 429/2019.

În probațiune, înscrisuri:

- plângerea prealabilă facultativă efectuată pe data de 13.04.2021
- analize medicale prin care arăt că mi-am stricat sănătatea în pandemie
- bilete de avion din Germania
- Decizia Tribunalului Mureș dată în dosarul nr. **1428/102/2021**
- adresă Monitorul Oficial
- Evidența Consiliului Legislativ cu privire la hotărârile CNSU

Solicit citarea prin email sau telefon mobil.

Voi timbra cererea în ședință publică. Solicit fixarea de îndată a termenului de judecată .

Secu Adrian